

Vergaderjaar 2012–2013

30 195

Integraal Beheerplan Noordzee 2015

Nr. 32

BRIEF VAN DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 25 maart 2013

Met deze brief wil ik u op de hoogte brengen van mijn beslissing over het beleid voor de buitendijkse bescherming in 13 kustplaatsen. Deze houdt in dat een bijzondere positie voor deze kustplaatsen binnen het algehele buitendijks rijksbeleid niet nodig is.

Voorgenomen beleid 13 kustplaatsen in 2006

In 2006 heb ik het beleid voor de buitendijkse bescherming in 13 kustplaatsen kenbaar gemaakt (Kamerstuk 30 195-5). Doel van dit beleid was het beschermingsniveau van het bestaande aaneengesloten bebouwde gebied in deze kustplaatsen te behouden. In dat buitendijks gebied zou, was de verwachting, ook bij goede bescherming van het achterland en handhaving van de kustlijn, het beschermingsniveau achteruit gaan. Dit zou een rem vormen op de ruimtelijke ontwikkeling van deze kustplaatsen. Het betreft: Cadzand, Vlissingen, Kijkduin, Scheveningen, Katwijk, Noordwijk, Zandvoort, IJmuiden, Egmond aan Zee, Bergen aan Zee, Vlieland, Terschelling en Ameland.

Het instrument om het buitendijkse beschermingsniveau te behouden was in principe het reguliere programma van zandsuppleties om de Basis-kustlijn te handhaven. Periodiek zou worden beoordeeld of en waar aangepaste inzet van zandsuppleties nodig zou zijn.

Heroverweging beleid 13 kustplaatsen

Sinds 2006 zijn onderzoeken uitgevoerd ter uitwerking en implementatie van dit beleid. Het buitendijks beschermingsniveau voor de kustplaatsen is in kaart gebracht en voor de Waddeneilanden is het buitendijks gebied bepaald. De uitkomsten vormen voor mij aanleiding het beleid voor de 13 kustplaatsen te heroverwegen en een nieuw besluit te nemen over dit beleid. Uit deze studies is gebleken dat een bijzondere positie voor deze 13 kustplaatsen niet nodig is.

In de zandige kustplaatsen zorgt, anders dan in 2006 gedacht, het reguliere onderhoud van de Basiskustlijn voor behoud van het buitendijks beschermingsniveau in de deze plaatsen. Het rijksbeleid van kustlijnonderhoud biedt kortom de bescherming die ik met het 13 kustplaatsen beleid voor ogen had.

In de kustplaatsen waar behoud van het buitendijks beschermingsniveau alleen met harde maatregelen mogelijk is (bijv. aanleg keermuren) en/of die geen deel uitmaken van de zandige kust, zie ik geen rol voor het Rijk. De beoordeling van de buitendijkse situatie ligt bij een gemeente en/of provincie.

Het voornemen van deze heroverweging is in 2012 in een consultatieronde voorgelegd aan de betreffende provincies en gemeenten. Uit de reacties blijkt dat er voldoende steun is voor mijn besluit. De betrokken overheden benadrukten daarbij het belang van voortzetting van het huidige beleid voor kustlijnonderhoud en goede informatie over de buitendijkse situatie.

Buitendijks beleid

Het buitendijks beleid zoals beschreven in het Nationale Waterplan (2009), en in september 2011 door de betrokken overheden in een bestuurlijk overleg herbevestigd, houdt het volgende in:

- Er zijn geen wettelijke normen voor de bescherming van buitendijkse gebieden.
- Buitendijks zijn bewoners en gebruikers zelf verantwoordelijk voor het treffen van gevolgbeperkende maatregelen en zij dragen zelf het risico van waterschade.
- De beoordeling van de veiligheid, de noodzaak van aanvullende maatregelen en de communicatie over waterveiligheid in buitendijks gebied ligt bij regionale en lokale overheden.

Wel duidelijkheid: monitoring en communicatie

In het kader van de Europese Richtlijn Overstromingsrisico's (ROR) moeten de risico's in de buitendijkse gebieden in Nederland op kaarten worden weergegeven. Informatie over de buitendijkse situatie in de kustplaatsen zal in deze kaarten (2013) worden opgenomen. Hierbij zal gebruik worden gemaakt van informatie uit de studies die sinds 2006 zijn gedaan. Deze kaarten worden iedere zes jaar geactualiseerd waarmee het beschermingsniveau in de kustplaatsen wordt gevolgd. Bij de communicatie over buitendijkse veiligheid kunnen de regionale en lokale overheden deze gegevens gebruiken.

De minister van Infrastructuur en Milieu,
M.H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus